

Zygmunt Krzak

Ożarów - pow. Opatów

Informator Archeologiczny : badania 2, 47-48

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stwierdzono liczne płaskie wgłębienia.

W trakcie badań wyeksplorowano grób kultury Łużyckiej, składający się jedynie z silnie zniszczonej popielnicy z zawartością spalonych kości. Odsłonięto go na głębokości około 0,60 m. Fakt ten, jak i zebrane informacje od ludności miejscowej, pozwala przypuszczać, że grobów takich było więcej i zostały wykopane przez przypadkowych odkrywców. Ponadto w kurhanie stwierdzono występowanie ceramiki od neolitu do okresu wpływów rzymskich włącznie. Stwierdzone również /w centralnej części/ kilka warstw kamieni o nieregularnych układach, co pozwala przypuszczać, że pierwotne usypisko kurhanu zostało zaburzone. W związku z tym niesmiernie trudne jest datowanie badanego obiektu. Po zakończeniu badań kurhan został ponownie usypany.

OŻARÓW - pow.Opatów

Zakład Neolitu IHKM PAN
w Warszawie

Badania prowadził dr Zygmunt Krsak. Finansował IHKM PAN.
Drugi sezon badań. Kopalnia krzemienia z okresu schyłku neolitu i wczesnej epoki brązu.

Około 20 arów zajmują pracownie krzemieniarskie skupione wokół odkrywek surowca wydobywanego z wapieni wieku kredowego na polach swanych "Za garncarzami". Przedmiotem starożytnej eksploracji były krzemienie: ciemnoszary w konkracjach i, głównie, szary plamisty, który, sądząc z dzisiejszych odkrywek spoza kopalni, występuje w postaci litych warstw o grubości do 45 cm.

Wyroby krzemienne mają typowy charakter nakopalniany. Przeważają ułamki i odpadki powstałe w czasie obróbki wstępnej, nie brak też form intencjonalnych jak obłupnie, rdzenie, półwytwory siekier

i noży - niby sierpów. Są też tnąco-skrabiające narszędzia odłupkowe, ponadto tłuki krzemienne i kwarcytowe. Wydobywany tu krzemień szary plamisty występuje na dziesiątkach stanowisk w północno-wschodniej części lessowej Wyżyny Sandomierskiej, gdzie, jak dotąd, można go wiązać z kulturą mierszanowicką.

Wokół kopalni brak jest śladów osadnictwa. Przedmiotami datującymi kopalnię są półwytwory siekier soczewkowatych, które można łączyć z zespołami typu chłopicko-weselskiego i kulturą mierszanowicką, następnie półwytwory noży ewentualnie sierpów znanych w kulturze mierszanowickiej oraz półwytwory siekier czworościennych o poszerszym ostrzu, przypominające wyroby późnej kultury ceramiki snurewej, co razem wzięwszy pozwala datować kopalnię na schyłek neolitu i początek epoki brązu.

PODWIESK, pow. Chełmno

patrz okres halsztacki

RACIBÓRZ - las "Obora"

patrz wczesne średniowiecze

RACIE, pow. Inowrocław

patrz okres wpływów rzymskich

RADOM - Jeżowa Wola

Muzeum Regionalne w Radomiu

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski. Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu neolitu /kultura pucharów lejkowatych/, cmentarzysko z epoki brązu /kultura trzcinińska/.